

kon worden. Hij beschouwde zulke stations als een uitbreiding van die der tegenoverliggende steden.

Een zestal voerlieden te Rotterdam die niet tot de corporatie waren toegetreden n.l. Hendrik Oskam, Maarten Knyff, Nicolaas Marchal, J. van der Post, G. van der Post en J. van der Kooy, vroeg toestemming om zoals voorheen het postwagenvaar Rotterdam-Gouda, aansluitend aan het grote vaar Amsterdam-Gouda-Dordrecht-Antwerpen, te mogen blijven bedienen. Zij hadden ieder slechts drie paarden en geen knechts, terwijl de wagens eigendom van de stad waren. Zij verhuurden buiten genoemd vaar geen paarden of rijtuig en meenden dus buiten de bepalingen van artikel 14 te vallen. Op advies van De Chambure werd het verzoek toegestaan, evenals eenzelfde verzoek van de gezamenlijke (acht) voerlieden van Strijensas voor het wagenbaar tussen die plaats en Rotterdam en van de Rotterdamse voerman Ary Wilders voor de door hem gereden postwagenvaar tussen de Maasstad en Dordrecht¹⁹).

Ook waren intussen diverse sollicitaties binnengekomen voor de functie van postmeester. De Chambure had een benoemingsvoorstel voor Rotterdam echter lang uitgesteld, aangezien degenen, die om die plaats verzocht hadden, nog niet van het nodige voorzien waren.

Willem Uytendoorn, de eerste van de vier sollicitanten, verdiende volgens De Chambure de voorkeur. Hij had weliswaar nog geen geschikt emplacement, maar hij beschikte over de middelen om dit op de gunstigste wijze te realiseren.

De tweede sollicitant, Jean Joseph de Bierre, was een zeer braaf man, maar beschikte niet over voldoende middelen en ontwikkelde te weinig activiteit om de postmeestersplaats te vervullen.

De derde sollicitant was Willem van der Vloet, sinds circa zestien jaar Commissaris van het Rotterdamse vaar op Nijmegen en sedert meer dan tien jaar van het zgn. Dordtse vaar van Rotterdam over Dordrecht en Breda op Antwerpen. Hem durfde De Chambure niet als postmeester voordragen, daar hij een van de onbeleefdste en ongemanierdste voerlieden van Rotterdam was. Ook zijn commissarisschap over enige postwagens achtte hij een bezwaar voor de vervulling van de postmeestersfunctie²⁰).

Ten slotte was er Nicolaas van der Beek, die de voorkeur had van inspecteur Forsten, die hem zeer kundig en geschikt achtte, en over behoorlijke stallingen beschikte. De Chambure's bezwaar